

El primer Nadal

Dc, 23/12/2015 per Lluís Serra

[Gerasa](#)

El primer Nadal és el que dóna sentit a tots els altres. Amb el pas del temps, la celebració s'acoloreix, s'idealitza, es vesteix d'oripells. Avui el Nadal pateix assetjament en el seu nucli essencial. No importa tant el que va passar sinó els avantatges que, en l'actualitat, es poden extreure en l'àmbit comercial. Altres pugnen per suprimir del calendari el sentit religiós de la festa per substituir-lo pel reclam del solstici d'hivern. Mantenir l'envàs buidant-ne el contingut. En alguns llocs, els pessebres molesten perquè recorden el primer Nadal. Les nadales se senten menys en el nostre context social immediat. En altres països no és el mateix.

El primer Nadal va passar socialment inadvertit, com acostuma a passar en grans esdeveniments de la història. La seva importància es va descobrir després. Segles d'espera al poble d'Israel. Per a Maria i Josep l'esdeveniment no va ser clar des de l'inici. Fe i confiança sense aiguaitar-ne tot l'abast. No és estrany que la mare de Jesús conservés totes aquestes coses al seu cor per meditar-les i desentranyar-ne el sentit.

El naixement de Jesús va ser festejat per uns pastors, somnolents, d'aquella zona, gràcies a la intervenció dels àngels. Els savis van ser buscadors que llegien els signes i discernien el moment de l'aparició messiànica. Ni mags ni reis. Persones inquietes que van seguir el trajecte d'una estrella. Un viatge iniciàtic darrere la font de l'espiritualitat.

Els poders de tot tipus es van comportar com sempre. El poder polític romà va promulgar un edicte per empadronar tots els habitants de Palestina. Un control al servei del poder i un recurs per recaptar impostos. El poder econòmic va generar exclusió: no hi havia lloc per a ells a l'hostal. El poder local va dissenyar una estratègia de mort per al nen Jesús amb la finalitat d'evitar l'amenaça d'un Messies que el pogués enderrocar. Si el preu era un assassinat col·lectiu, es va afrontar sense por ni remordiments. El plor de les famílies va esquinçar el silenci de la zona rastrejada. Josep, Maria i Jesús es van haver d'exiliar a Egipte i es van convertir en refugiats polítics (i religiosos). Només van poder tornar quan el tirà va morir. Les decisions van recaure sobre Josep, que va seguir les indicacions rebudes en somnis.

Els camins de Déu són inescrutables, sorprenents, discrets. Sembla que no passa res, però la gràcia divina entra com un llamp en la vida de les persones. Obertura a l'evangeli que canvia els cors: un cor de pedra en un cor de carn. Misericòrdia, compassió, proximitat... Escolta del missatge, discerniment espiritual, celebració comunitària. Encarnació. Un com nosaltres, menys en el pecat. Nadal: l'aposta de Déu a favor de la humanitat. El primer pas: no el darrer. El meu desig d'un bon Nadal conté una invitació a contemplar aquest misteri d'amor.